रेव', 'सारघं' सरघाभिर्निष्पादितं 'मधु', तथा भावयेत्। 'या एताः' शुक्लपक्षे कृष्णपक्षे च 'रात्रयः', विद्यन्ते, 'ता' उभयविधा अपि, 'मधुकृतः' मधुनिष्पादिका मक्षिकास्थानीयाः स्त्रियः, 'यानि', तु 'अहानि' पक्षद्वये विद्यन्ते 'ते', सर्व्वेऽपि, 'मधुवृषाः' मधुनिष्पादका मक्षिकाजातीया पुरुषाः। 'यः' कोऽपि पुमान्, 'एता मधुकृतः', स्त्रियः 'मधुवृषांश्च', पुरुषानुपास्ते, 'अस्य' उपासकस्य, 'एताः' अहोरात्रयो देवताः, अस्मिन् ध्यातव्ये सावित्रे 'अग्नौ', 'मधु कुर्व्वन्ति' उत्तमं फलं सम्पादयन्ति, 'अस्य' उपासकस्य, इष्टापूर्तश्रौतस्मार्त्तकर्मफलं यन्मधुरूपं तत् स्वयं न पिबन्ति किं त्वेनमेव पाययन्ति॥

(२) वेदनस्य फलमुक्त्वा वेदनाभावे तत्फलाभावं दर्शयति। "अथ यो न वेद॥ १॥ न हास्यैता अग्नौ मधु कुर्व्वन्ति। धयन्त्यस्येष्टापूर्त्तम्" इति। 'अथ'शब्दः पूर्व्वोक्तवैलक्षण्यार्थः। 'यः' पुमान्, अहोरात्रदेवता मधुनिष्पादकस्त्रीपुरुषरूपेण नोपास्ते 'अस्य' अनुपासकस्य, ध्यातव्ये 'अग्नौ', यत् मधुसदृशं फलं देवताः तत् न सम्पादयन्ति किञ्च इष्टापूर्त्तजन्यं यन्मधुस्थानीयं सारं तत् देवताः स्वयमेव पिबन्ति, छत्रीषस्थानीयं निःसारमेवांशमस्मै प्रयच्छन्ति॥

(३) अनुवाकचतुष्टयोक्तानामहोरात्रनामधेयानां वेदनं विधत्ते। "यो ह वा अहोरात्राणां नामधेयानि वेद। नाहोरात्रेष्वार्त्तिमार्च्छति। सञ्ज्ञानं विज्ञानं दर्शा दृष्टेति" इति। एतावनुवाकौ पूर्व्वपक्षस्य 'अहोरात्राणां नामधेयानि' प्र-